

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 82/14

Λουξεμβούργο, 12 Ιουνίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση T-286/09
Intel Corp. κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει την επιβολή προστίμου 1,06 δισεκατομμυρίων ευρώ στην Intel για κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως στην αγορά των επεξεργαστών x86 μεταξύ 2002 και 2007

Η προσφυγή της Intel κατά της αποφάσεως της Επιτροπής απορρίπτεται εξ ολοκλήρου

Με απόφαση της 13ης Μαΐου 2009¹, η Επιτροπή επέβαλε στην αμερικανική εταιρία κατασκευής μικροεπεξεργαστών Intel πρόστιμο 1,06 δισεκατομμυρίων ευρώ για κατάχρηση, κατά παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), της δεσπόζουσας θέσεως που κατείχε στην αγορά των επεξεργαστών² x86³. Η Επιτροπή διέταξε επίσης την Intel να τερματίσει αμέσως την παράβαση, εφόσον αυτή συνεχίζεται.

Κατά την Επιτροπή, η Intel καταχράστηκε τη δεσπόζουσα θέση που κατείχε στην παγκόσμια αγορά των επεξεργαστών x86 από τον Οκτώβριο του 2002 έως το 2007, θέτοντας σε εφαρμογή στρατηγική η οποία αποσκοπούσε στον αποκλεισμό από την αγορά του μόνου σοβαρού ανταγωνιστή της, της Advanced Micro Devices, Inc. (AMD)⁴.

Η Επιτροπή εκτίμησε ότι η Intel κατείχε δεσπόζουσα θέση, επειδή, αφενός, το μερίδιο αγοράς της ανερχόταν σε 70 % ή και περισσότερο, και, αφετέρου, η είσοδος νέων ανταγωνιστών και η ανάπτυξή τους στην αγορά ήταν υπέρμετρα δυσχερής, εξαιτίας των μη ανακτήσιμων επενδύσεων σε έρευνα και ανάπτυξη, δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και εγκαταστάσεις παραγωγής. Λόγω της ισχυρής δεσπόζουσας θέσεώς της, η Intel αποτελούσε αναγκαίο προμηθευτή επεξεργαστών x86, καθώς οι πελάτες ήταν υποχρεωμένοι να απευθύνονται αποκλειστικά σε αυτή για να καλύπτουν μέρος των αναγκών τους.

Κατά την Επιτροπή, η καταχρηστική συμπεριφορά⁵ συνίστατο σε διάφορα μέτρα που είχε λάβει η Intel έναντι των πελατών της (των κατασκευαστών ηλεκτρονικών υπολογιστών) και της ευρωπαϊκής επιχείρησης λιανικής πώλησης μικροηλεκτρονικών συσκευών Media-Saturn-Holding.

Συγκεκριμένα, η Intel χορήγησε εκπτώσεις σε τέσσερις κύριους κατασκευαστές υπολογιστών (Dell, Lenovo, HP και NEC), υπό τον όρο ότι θα καλύπτουν το σύνολο ή μέρος των αναγκών τους σε επεξεργαστές x86 από αυτή. Ομοίως, η Intel κατέβαλε στη Media-Saturn χρηματικά ποσά υπό τον όρο ότι αυτή θα πωλεί αποκλειστικά υπολογιστές εξοπλισμένους με επεξεργαστές x86 της Intel. Κατά την Επιτροπή, οι εν λόγω εκπτώσεις και πληρωμές εξασφάλιζαν την πίστη των τεσσάρων

¹ Περίληψη της αποφάσεως αυτής δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα C 227 της 22ας Σεπτεμβρίου 2009, σ. 13. Βλ. Επίσης ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής [IP/09/745](#) της 13ης Μαΐου 2009 και [MEMO/09/400](#) της 21ης Σεπτεμβρίου 2009.

² Ο επεξεργαστής αποτελεί το βασικό εξάρτημα κάθε υπολογιστή, τόσο από πλευράς συνολικής επίδοσης όσο και από πλευράς κόστους του συστήματος. Συχνά αποκαλείται «εγκέφαλος» του υπολογιστή. Για την κατασκευή επεξεργαστών απαιτούνται δαπανηρές εγκαταστάσεις υψηλής τεχνολογίας.

³ Οι μικροεπεξεργαστές που χρησιμοποιούνται στους υπολογιστές κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες, δηλαδή στους επεξεργαστές x86 και στους επεξεργαστές με διαφορετική αρχιτεκτονική. Η αρχιτεκτονική x86 αποτελεί πρότυπο σχεδιασμένο από την Intel για τους επεξεργαστές που κατασκευάζει και προορίζεται για χρήση με λειτουργικά συστήματα Windows και Linux. Το λειτουργικό σύστημα Windows έχει πρωτογενή σχέση με το σύνολο εντολών της αρχιτεκτονικής x86.

⁴ Πριν το 2000, υπήρχαν διάφοροι κατασκευαστές επεξεργαστών x86. Ωστόσο, οι περισσότεροι από αυτούς έχουν αποσυρθεί από την αγορά.

⁵ Η Επιτροπή θεωρεί ότι πρόκειται για ενιαία και διαρκή παράβαση.

προαναφερθέντων κατασκευαστών και της Media-Saturn, με συνέπεια να περιορίζεται κατά πολύ η δυνατότητα των ανταγωνιστών της Intel να μετέχουν στον ανταγωνισμό με βάση τα προτερήματα των επεξεργαστών x86 κατασκευής τους. Η αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά της Intel συνέτεινε στον περιορισμό των επιλογών των καταναλωτών, καθώς και των κινήτρων για καινοτομία.

Επιπλέον, η Intel κατέβαλε χρηματικά ποσά σε τρεις κατασκευαστές υπολογιστών (HP, Acer και Lenovo) υπό τον όρο ότι αυτοί θα αναβάλουν ή θα ματαιώσουν τη διάθεση στην αγορά προϊόντων εξοπλισμένων με επεξεργαστές της AMD και/ή θα επιβάλουν περιορισμού στη διανομή των προϊόντων αυτών.

Βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, η Επιτροπή όρισε το πρόστιμο σε 1,06 δισεκατομμύρια ευρώ⁶. Πρόκειται για το βαρύτερο πρόστιμο που έχει ποτέ επιβάλει η Επιτροπή σε μια μόνο επιχείρηση για παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού.

Η Intel άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης της Επιτροπής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Ζητεί να ακυρωθεί η απόφαση αυτή ή, τουλάχιστον, να μειωθεί κατά πολύ το πρόστιμο⁷.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή και επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής.

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, μεταξύ άλλων, ότι οι **εκπτώσεις που χορηγήθηκαν στις Dell, HP, NEC και Lenovo είναι εκπτώσεις λόγω αποκλειστικότητας**. Οι εκπτώσεις αυτές, όταν χορηγούνται από επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση, είναι ασύμβατες με τον σκοπό της διατήρησης του ανόθευτου ανταγωνισμού στην κοινή αγορά. Συγκεκριμένα, δεν στηρίζονται σε οικονομική παροχή που να δικαιολογεί τη χορήγηση του εν λόγω πλεονεκτήματος, αλλά αποσκοπούν στην εξάλειψη ή τον περιορισμό της δυνατότητας του αγοραστή να επιλέγει τις πηγές εφοδιασμού του και στην παρεμπόδιση της εισόδου άλλων παραγωγών στην αγορά. Οι οι εκπτώσεις αυτές συνιστούν κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως, εφόσον η χορήγησή τους δεν είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη. **Οι εκπτώσεις λόγω αποκλειστικότητας που χορηγούνται από επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση μπορούν εκ φύσεως να περιορίσουν τον ανταγωνισμό και να αποκλείσουν τους ανταγωνιστές από την αγορά**. Δεν είναι συνεπώς απαραίτητο να αποδειχθεί κατά περίπτωση ότι μπορούν να περιορίσουν τον ανταγωνισμό με βάση τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως.

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, συναφώς, ότι για να μπορέσει ο ανταγωνιστής να υποβάλει στον πελάτη της Intel μια ελκυστική προσφορά, δεν αρκεί να προτείνει ελκυστικότερους όρους για τα προϊόντα που κατασκευάζει ο ίδιος. Ο εν λόγω ανταγωνιστής πρέπει επιπλέον να αντισταθμίσει την απώλεια των εκπτώσεων λόγω αποκλειστικότητας που θα υποστεί ο πελάτης αυτός επειδή προτίμησε να εφοδιαστεί από αυτόν. Επομένως, για να είναι η προσφορά του ελκυστική, ο ανταγωνιστής πρέπει να επιμερίσει την έκπτωση που χορηγεί η Intel για το σύνολο ή για μέρος των αναγκών του πελάτη (περιλαμβανομένων των αναγκών που μόνο η Intel είναι σε θέση να καλύψει ως αναγκαίος προμηθευτής).

Δεδομένου ότι οι εκπτώσεις λόγω αποκλειστικότητας που χορηγούνται από επιχείρηση η οποία κατέχει δεσπόζουσα θέση μπορούν από τη φύση τους να περιορίσουν τον ανταγωνισμό, η **Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη**, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Intel, **να εξετάσει τις περιστάσεις της υποθέσεως, προκειμένου να αποδείξει ότι οι εκπτώσεις είχαν, δυνητικά έστω, ως συνέπεια τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών από την αγορά**.

⁶ Το ποσό αυτό καθορίστηκε βάσει της αξίας των πωλήσεων επεξεργαστών x86, τις οποίες είχε τιμολογήσει η Intel σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες εντός της αγοράς του EOX κατά το τελευταίο έτος της παραβάσεως (3 876 827 021 ευρώ το 2007). Εν συνεχεία, η Επιτροπή καθόρισε ένα ποσοστό της αξίας αυτής με κριτήριο τη σοβαρότητα της παραβάσεως (5 % έναντι του ανωτάτου ορίου του 30 %) και κατόπιν το πολλαπλασίασε επί τα έτη της διάρκειας της παραβάσεως (πέντε έτη και τρεις μήνες, δηλαδή με πολλαπλασιαστή 5,5).

⁷ Στη δίκη παρενέβησαν η Association for Competitive Technology υπέρ της Intel και η Union fédérale des consommateurs – Que choisir υπέρ της Επιτροπής.

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, στο πλαίσιο αυτό, δεν είναι απαραίτητο να εξεταστεί, με το κριτήριο που στα αγγλικά ονομάζεται «**as efficient competitor test**» (κριτήριο του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή), εάν ήταν ορθή η εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι εκπτώσεις είχαν τη δυνατότητα να αποκλείσουν από την αγορά έναν ανταγωνιστή εξίσου αποτελεσματικό με την Intel. Συγκεκριμένα, η ανάλυση βάσει του κριτηρίου αυτού αποσκοπεί στο να διαπιστωθεί η τιμή στην οποία ένας ανταγωνιστής εξίσου αποτελεσματικός με την Intel θα ήταν αναγκασμένος να πωλεί τα προϊόντα του, ώστε να καλύψει τη ζημία που θα υποστεί ο πελάτης λόγω της απώλειας των εκπτώσεων τις οποίες χορηγεί η επιχείρηση που κατέχει δεσπόμενη θέση. Δεδομένου ότι οι εκπτώσεις λόγω αποκλειστικότητας που χορηγούνται από επιχείρηση κατέχουσα δεσπόμενη θέση έχουν εκ φύσεως τη δυνατότητα να περιορίσουν τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να αποδείξει κατά περίπτωση, βάσει των περιστάσεων της υποθέσεως, εάν οι εκπτώσεις λόγω αποκλειστικότητας που χορηγούσε η Intel μπορούσαν να προκαλέσουν τον αποκλεισμό της AMD από την αγορά. Επιπλέον, ακόμη και αν ο ανταγωνιστής ήταν σε θέση να καλύψει το κόστος του, παρά τις εκπτώσεις, τούτο δεν θα σήμαινε ότι δεν προκαλείται αποκλεισμός από την αγορά. Συγκεκριμένα, ο μηχανισμός των εκπτώσεων λόγω αποκλειστικότητας καθιστά δυσχερέστερη την πρόσβαση των ανταγωνιστών της κατέχουσας δεσπόμενη θέση επιχειρήσεως στην αγορά, έστω και αν η πρόσβαση αυτή δεν είναι αδύνατη από οικονομικής απόψεως.

Όσον αφορά τις **πληρωμές προς τη Media-Saturn**, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι πρόκειται για μηχανισμό αντίθετο προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, αντίστοιχο με αυτόν των πρακτικών που εφαρμόστηκαν ως προς τους κατασκευαστές υπολογιστών, με τη μόνη διαφορά ότι οι πληρωμές αυτές αφορούν απώτερο στάδιο της αλυσίδας εφοδιασμού. Επομένως, **η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει, βάσει των περιστάσεων της υποθέσεως, εάν οι πληρωμές αυτές μπορούσαν να περιορίσουν τον ανταγωνισμό. Όφειλε μόνο να αποδείξει την παροχή οικονομικού κινήτρου από την προσφεύγουσα υπό τον όρο της αποκλειστικότητας.**

Ακόμη και η Επιτροπή έπρεπε να αποδείξει κατά περίπτωση ότι οι εκπτώσεις και πληρωμές που χορηγήθηκαν στις Dell, HP, NEC, Lenovo και Media-Saturn μπορούσαν να περιορίσουν τον ανταγωνισμό, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο τη δυνατότητα αυτή στο πλαίσιο της αναλύσεως των περιστάσεων της υποθέσεως.

Όσον αφορά τις **πληρωμές προς τις HP, Acer και Lenovo**, προκειμένου αυτές να αναβάλουν, να ματαιώσουν ή να περιορίσουν τη διάθεση στην αγορά ορισμένων προϊόντων εξοπλισμένων με επεξεργαστές AMD, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι πληρωμές αυτές μπορούσαν να δυσχεράνουν την πρόσβαση της AMD στην αγορά. Διαπιστώνει επίσης ότι η Intel επιδίωξε σκοπό αντίθετο προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, δεδομένου ότι μια κατέχουσα δεσπόμενη θέση επιχείρηση που επιχειρεί να εμποδίσει στοχευμένα τη διάθεση στην αγορά προϊόντων εξοπλισμένων με προϊόν συγκεκριμένου ανταγωνιστή της δεν μπορεί παρά να αποσκοπεί στο να βλάψει τον συγκεκριμένο ανταγωνιστή. Οι πρακτικές αυτές είναι πρόδηλο ότι δεν συνιστούν ανταγωνισμό με βάση τα προτερήματα. Οι πρακτικές αυτές, τις οποίες η Επιτροπή ονομάζει «απροκάλυπτος περιορισμός», συνιστούν κατάχρηση δεσπόμενης θέσης.

Όσον αφορά το ζήτημα εάν η **Επιτροπή** είχε, βάσει του δημοσίου διεθνούς δικαίου, την **εδαφική αρμοδιότητα** να επιβάλει κυρώσεις για την αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά της Intel, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η αρμοδιότητα αυτή μπορεί να διαπιστωθεί με κριτήριο είτε την εκδήλωση είτε τις επιπτώσεις της εν λόγω συμπεριφοράς εντός της Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει συναφώς ότι η συμπεριφορά που προσάπτεται στην Intel με την απόφαση της Επιτροπής είχε ουσιώδεις, άμεσες και προβλέψιμες επιπτώσεις εντός του ΕΟΧ. Επομένως, η Επιτροπή είχε την αρμοδιότητα να επιβάλει κυρώσεις για τη συμπεριφορά αυτή.

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ακόμη ότι **η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο την ύπαρξη των εκπτώσεων λόγω αποκλειστικότητας και των απροκάλυπτων περιορισμών για τους οποίους κάνει λόγο στην απόφασή της.** Απορρίπτει τα επιχειρήματα που προέβαλε η Intel προκειμένου να αμφισβητήσει τις σχετικές διαπιστώσεις της Επιτροπής.

Εξάλλου, κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η Intel επιχείρησε να αποκρύψει ότι οι πρακτικές της είναι αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, εφάρμοσε δε μια μακροπρόθεσμη συνολική στρατηγική προκειμένου να αποκλείσει την πρόσβαση της AMD στους σημαντικότερους από στρατηγικής απόψεως διαύλους πωλήσεων.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι κανένα επιχείρημα της Intel δεν πείθει ότι το επιβληθέν πρόστιμο είναι δυσανάλογο. Αντιθέτως, το πρόστιμο αυτό κρίνεται εύλογο υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή όρισε σε 5 % το ποσοστό επί της αξίας των πωλήσεων σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα της παραβάσεως, ποσοστό που βρίσκεται χαμηλά στη σχετική κλίμακα, καθώς μπορούσε να ανέλθει έως το 30 %. Επιπλέον, το πρόστιμο αντιστοιχεί στο 4,15 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της Intel, οπότε είναι πολύ χαμηλότερο από το προβλεπόμενο όριο του 10 %.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησώς της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο μόνο στην αγγλική και τη γαλλική. Τα κείμενα θα δημοσιευθούν στον ιστότοπο CURIA την ημέρα δημοσιεύσεως της αποφάσεως. Αποσπάσματα της αποφάσεως θα είναι διαθέσιμα σε όλες τις άλλες επίσημες γλώσσες, με εξαίρεση την ιρλανδική.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106